

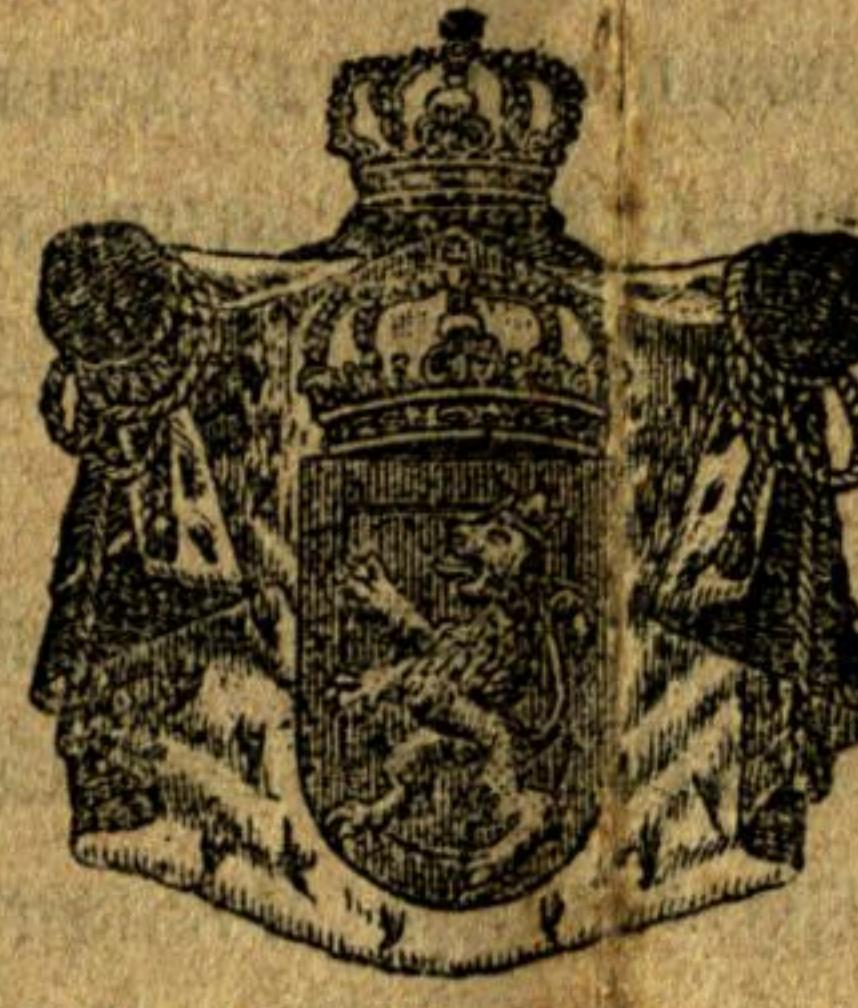
ДЪРЖАВЕН ВѢСТНИКъ

„ДЪРЖАВЕН ВѢСТНИКъ“

ще излѣза

за сега дваждъ въ седмицата:
въ Срѣда и Събота.

Поръчки и писма
за „Държавен вѣстникъ“
се испрашват
до Администрацията
въ Министерството на Народното просвещение.

Цѣната на
„Държавен вѣстникъ“
за до 1-и януари Е.
Въ Княжеството 10 фр.
За граница 12 „

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща:

За единъ гармоненъ редъ за първи три пъти по 30 сант., а за всякий последующий — 20 сантима.

Година II.

София, събота 25-и октомври 1880 г.

Брой 81.

СЪДЪРЖАНИЕ: Укази по Министерствата; на Вътрешните Дѣла, на Просвещението и на Правосъдие. — Укази и Прикази по Военното Вѣдомство. Телеграфически депеши. — Определение отъ Върховният Съдъ. — Обявление отъ управлението на Общественините Сгради. Задочно рѣшение отъ Севлиевски Мировий Съдъ. — Задочно рѣшение отъ Софийски Окръженъ Съдъ. — Привозки отъ Мировите Съдии: Дупнишкий, Ловчанский, Севлиевски и пр.

По Министерството на Вътрешните Дѣла
УКАЗЪ
№ 593.

Ний Александър I.

По Божията милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладъ отъ днес подъ № 4650

Постановихми и Постановявами:

I. Да се отчисли отъ настоящата му длъжност Шипченски Окръженъ управител г-нъ Ф. Филчовъ, съгласно съ прошението му по причина на повреждение здравието му, и на негово място да се назначи Орханийски Окръженъ управител Д. Филчовъ, а на място постъпълни да се назначи за Орханийски Окръженъ управител бивши Еленски Окръженъ Началникъ, и послѣ Еленски Околийски Началникъ г. Кр. Сухиндолски

II. На Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, се възлага испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 18 октомври 1880 година

На първообразното съ собствената ръка на Негово Височество написано:

Александър.

Принадлежано:

Министър на Вътрешните Дѣла Г. Тишевъ.

Съ указъ подъ № 595, отъ 18 октомври 1880, назначаватъ се: 1, въ длъжност подсекретарь при Русенското Окръжно Управление бившият секретар при Севлиевското Окръжно Управление Хр. Даскаловъ; 2, въ длъжност секретарь (писар) при Троянското Околийско Управление бившият писецъ при това управление Минко Бончевъ, и 3, въ длъжността секретарь (писар) при Новоселското Околийско Управление Х. П. Славейковъ; и тримата се назначаватъ отъ денътъ на стживането имъ въ длъжност.

Съ указъ подъ № 596, отъ съща дата отчислява се отъ длъжност регистраторъ при канцелярияса на Министерството на Вътрешните Дѣла, Ил. Хохоръ, съгласно съ желанието му, и на негово място се назначава бившият помощникъ телеграфното управление, Д. Петковъ, отъ денътъ на стживането му въ длъжност.

Съ указъ подъ № 597, отъ съща дата, 1, отчислява се отъ длъжност секретаръ при Севлиевското Окръжно Управление, Христо Даскаловъ, съгласно съ желанието му, и на негово място се назначава Никола Славчовъ; 2, отчислява се отъ длъжност секретарь (писар) при Кутловското Околийско Управление, Георги Ивановъ, съгласно съ желанието му, и на негово място се назначава писецъ при същото управление Ат. Ангеловъ, и двамата отъ денътъ на стживането имъ въ длъжност.

Съ указъ подъ № 598 назначава се за старшият пъши жандармъ въ Ж. О. Пазарджикската околия отъ 1 октомври 1880 г. Константинъ Априловъ.

Съ указъ подъ № 600 отъ 18 октомври 1880 г. старшият кони жандармъ въ Търнското полицейско управление Перчо Пенчовъ се уволнява отъ 1 октомври 1880 по собственото му желание, и на негово място се назначава Търнският жителъ, Василь Илиевъ.

Съ указъ подъ № 601 младшият конни жандармъ въ Свищовското окръжие: Христо Златаровъ, Харалампи Трояновъ, Ангелъ Панацовъ, и младшият пъши Стефанъ Кунчовъ се произвеждатъ въ унтер-офицерско звание, за тяхното примѣрно повѣдение, честност и знание службата си.

Съ телеграфически указъ отъ Негово Височество отъ 18. септември 1880 г. подъ № 706,ставатъ тѣзи назначения: за кметъ на Търновското община-градско управление се утвърждава Джоржо Момчовъ, негови помощници Никола Икономовъ и Петър Димовъ; за кметъ на Свищовското — Тодоръ Икономовъ, помощници — Божинко Мечовъ и Николай Божиновъ; за кметъ на Плевенското — Паращека Хицовъ, помощници — Симеонъ Драгановъ и Георгий Дюлгеровъ; за кметъ въ Разградското Иванчо Кулевъ, — Позоцаници Василий Поповъ и Иванчо Кичевъ; за кметъ на Хаджиглу — Пазарджикското — Юрданъ Ивановъ, помощници — Димитър Симеоновъ и Арсланъ Юмеровъ; за кметъ на Ловчанското Коста Вачовъ, помощникъ — Георгий Векилски; за кметъ на Ломското — Илия Щъбаковъ, помощникъ — Павле Руспиновъ; за кметъ на Балчикското — Михаилъ Даскаловъ, помощникъ, Ченка Извечевъ; за кметъ на Провадийското — Иванъ Николовъ — помощникъ — Недѣлко Фетваджиевъ и за кметъ на Никополското — Юрданъ Поповъ, неговъ помощникъ Коста Поповъ.

Съ указъ отъ 17. септемвр. 1880 г. подъ № 548, за кметъ при Раховското община-градско управление се утвърждава Симеонъ С. Златовъ и за негови помощници Димитъръ Мирчевъ и Никола Дугановъ.

Съ указъ отъ 18. октом. 1880 подъ № 592, за кметъ при Раховското община-градско управление се назначава Марко Петровъ и за неговъ помощникъ, Паращека Станкуловъ.

Съ указъ отъ 18 октом. 1880 подъ № 591, Николай Дугановъ се уволянява отъ длъжността помощникъ кмета при Русенското община-градско управление по собственна просба и на негово място се утвърждава, почетниятъ членъ на същото управление Якимъ Поповъ.

Съ указъ отъ 18. тек. октом. подъ № 588, за кметъ на горне-Орѣховското община-град. управление — се утвърждава Х. Христо Чартазановъ, за неговъ помощникъ Х. Лазаръ х. Христовъ. За кметъ на Лѣсковското — Въльчо Вачовъ, за помощникъ — Илия Върбановъ, и за кметъ на Дрѣновското — Х. Сава Ивановъ а за неговъ помощникъ — Стойчо Лавчиевъ.

Съ указъ отъ 18. тек. октом. подъ № 590, за Шуменски кметъ се утвърждава Никола Българовъ и за негови помощници: Тодоръ Джебаровъ и Николай Поповъ, — за Ески-Джумайски кметъ — Недѣлко Мумджиевъ и за помощници Атанасъ Драгневъ и Х. Юрданъ Славчовъ; за Еленски кметъ — Илия Ст. Бобчевъ и за неговъ помощникъ Иванъ Икономовъ.

Съ указъ отъ 18. тек. окт. подъ № 589, Павайотъ Х. Радковъ се уволянява отъ длъжността Предсѣдателъ при Търновский Окръженъ Съвѣтъ по собствена просба и по болестъ.

Съ указъ отъ 8. окт. подъ № 552 Тоне Тодоровъ се уволянява отъ длъжността дѣйствителенъ членъ при Берковски Окръженъ Съвѣтъ отъ 1. октом. и на основание § 2. отъ врѣменните правила, казаний съвѣтъ за неизрѣдъ си остава съ 4 членове.

Съ указъ отъ 8. окт. подъ № 551, Н. Ивановъ се уволянява отъ длъжността дѣйствителенъ членъ при Вратчански Окръженъ Съвѣтъ по собствена негова просба и на място него се утвърждава почетниятъ членъ на същия Лазаръ Христовъ.

Съ указъ отъ 8. окт. подъ № 554, се утвърждава: за Силистренски кметъ Гено А. Чолаковъ и за негови помощници Хафъзъ Мухтаръ и Димитъръ Калчевъ; за Дубнишки кметъ — Христо Младеновъ, неговъ помощникъ Георгий Чолаковъ. За Османъ-Пазарски кметъ

— Руси Молловъ, помощникъ неговъ Станю Савевъ; за Кюстендилски кметъ — Христю Лекарски, негови помощници — Давидъ Мановъ и Георги Самоковлу; за Тутракански кметъ — Георги Николовъ, помощникъ — Ценю Петровъ и за Самоковски кметъ — Христо Зографски, помощници — Христо Караджовъ и Захарий Чокуровъ.

Съ указъ отъ 8. окт. подъ № 550 се утвърждава: за Вратчански кметъ — Никола А. Апдоновъ за негови помощници: Мито Цвѣтковъ и Мито Х. Мицовъ; за Сивлевски кметъ — Савва Бачеваровъ, помощници — Никифоръ Влаевъ и Нечо Поповъ; за Видински кметъ Банко Нешовъ, помощници — Петър Дамяновъ и Ставро Стойковъ.

Съ указъ отъ 8. окт. подъ № 549 Иоано Радуловъ се уволянява отъ длъжността членъ — секретарь при Раховски Окр. Съвѣтъ по собствена негова просба отъ 1. окт.

Съ указъ отъ 22 окт. подъ № 604 Илия Щърбаковъ се уволянява отъ длъжността членъ при Лом-Паланското община-градско управление по собствена негова просба, и на място него съ сѫщия указъ за кметъ се утвърждава помощникъ му Павелъ Русиновъ, а на място Русинова се утвърждава въ длъжността помощникъ кмета, почетниятъ членъ при ежъто управление Никола Върбанчовъ.

Съ указъ отъ 22. окт. подъ № 605, за Берковски кметъ се утвърждава Петър Х. Илиевъ за неговъ помощникъ Тодоръ Илиевъ.

По Министерството на Просвещението.

Съ указъ подъ № 527 отъ 17 септември 1880 назначава се Папайотъ Савовъ окръженъ инспекторъ въ Търновски учебенъ окръгъ — започвайки отъ 7-и юли и съ предвидената по т. дър. бюджетъ година плата.

Съ указъ подъ № 571 отъ 8 октомври 1880 дава се на училищното настоятелство въ с. Троян (Ловчанско окръжие) за донескане захватата постройка на община-градско училище единовременна помощъ пять хиляди франка, зети отъ опредѣлената въ т. дър. бюджетъ сумма за помощъ на общински училища.

Съ указъ подъ № 572 отъ сѫщата дата дава се на община-градско училище въ Шуменъ за отваряне паралеленъ клас единовременна помощъ 1200 франка земени отъ предвидената въ т. дър. бюджетъ сумма за помощъ на общински училища.

Съ указъ подъ № 573 отъ сѫщата дата — даватъ се триста франка единовременна помощъ на семейството на покойния Емануилъ Васколович отъ г. Свищовъ, който съ дълговременното си учителствоване е заслужилъ на отечеството си. Тази помощъ се зема отъ предвидената въ дър. бюджетъ сумма за помощъ на бъдни и прѣстарѣли учители.

Съ указъ подъ № 574 сѫщ. дата — назначава се бившият младшият учитель при Софийската класическа гимназия Тончо Мариновъ за свършилъ учител въ сѫщата гимназия започвайки отъ 1 септември и съ 3600 франка година плата.

Съ указъ подъ № 575 сѫщата дата — назначава се единовременна помощъ отъ две хиляди франка на училищното настоятелство въ г. Никополь за поддръжане училището въ той градъ; тѣ се зематъ отъ означената въ дър. бюджетъ сумма за помощъ на общински училища.

Съ указъ подъ № 576 сѫщата дата — дава се на община-градско училище въ с. Долна-Дикана хилядо франка единовременна помощъ за поддръжане училището въ туй село.

Съ указъ подъ № 577 сѫщата дата — назначава се единовременна помощъ пять стотинъ франка на ученика въ Пардубицката реална школа Лукана Хашнова отъ г. Ловеч за да продължи учението си въ тая школа. Тѣ се зематъ отъ сумата предвидена за поддръжане българи ученици въ странство.

Съ указъ подъ № 578 сѫщата дата — назначава

се на общината въ с. Царибродъ единовременна помошь хилядо франка за доискарване наченатата постройка на училището въ туй село.

Съ указъ подъ № 579 същата дата --- дава се на общинското училище въ с. Дерекъй (Варненско окръжие) единовременна помошь отъ 200 франка земени отъ сумата за помошь на общински училища.

По Министерството на Правосъдието

Съ указъ подъ № 602 отъ 21 октомврий 1880 назначава се Яким Поповъ за членъ на Русенския Окръжен Съдъ място вакатно.

Съ указъ подъ № 603 отъ 21 октомврий уволянява се отъ длъжност подпредсъдателя на Русенския Апелативен Съдъ Трифонъ Пановъ съгласно съ неговото желание.

По Военното Министерство.

УКАЗЪ

№ 114.

Ний Александър I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ представлението на Нашътъ Воененъ Министъръ:

Командира на Софийската на Нашето Име дружина Подполковникъ Поповъ се назначава Товарищъ на Военния Министъръ.

Издаденъ въ Русчукъ на 8 октомврий 1880 год.

На първообразното съ собствената ръка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано:

Военният Министър Генералъ Эриротъ.

УКАЗЪ

№ 116.

Ний Александър I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Като се има предъ видъ обединеното командуване надъ кавалерията, повелявами щото, изъ въ настоящемъ съществуващи четири конни сотни, да се сформирува кавалерийски полкъ, въ съставъ отъ четири сотни.

Нашътъ Воененъ Министъръ ще приведе въ испълнение тоя указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дрорецъ въ София на 18 октомврий 1880 год.

На първообразното съ собствената ръка на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписано:

Военният Министър Генералъ Эриротъ.

Негово Височество въ Русчукъ на 8-ий октомврий 1880 год. изволи да издаде следующий

Приказъ

№ 115.

Превеждатъ се въ Подпоручици, които се свършили Одеското Юнкерско Училище.

Въ пъвшите дружини:

Софийската № 1 на Негово Височество: Георги Возовъ;

Тетевенската № 5 Абрамъ Абрамовъ;

Ломъ-Паланска № 7 Наумъ Македонски;

Орханийската № 11 Димитрий Гешевъ и Стоянъ Георгиевъ;

Раховската № 12 Димитрий Каракулаковъ и Иванъ Ангеловъ;

Търновската № 17 Стефанъ Краевъ съ старшинство: първий отъ 1-ий януари 1880 год., а останалите съдемъ отъ 30 августъ 1880 година.

По Артилерията:

Опредѣляватъ се на служба уволнените отъ Императорската руска служба: Поручикъ Вишневский — капитанъ и капитанъ Тамилинъ — Майоръ, съ старшинство първий отъ 14-ий декемврий 1879 година, а вскори отъ дена на производството му въ последния чинъ въ руската Армия, като се зачисля въ Артилерийския полкъ.

По пехотата:

Отъ Гвардията Подпоручикъ Лундъ капитанъ съ старшинство отъ 14 декемврий 1879 год., като се назначи ротний командиръ въ Радомирската № 3 дружина.

Капитанъ Федоровъ и Поручикъ Шавринъ — съ същите чинове, съ старшинство отъ дена на производството имъ въ руската Армия, като се зачислятъ въ пъвшите дружини: първий въ Плевенската № 16, а втория въ Свищовската № 15.

Подпоручикъ Сарафовъ съ същия си чинъ, съ старшинство отъ 1-ий май 1879 година, като се зачислява въ Търновската № 17 дружина и назначава помощникъ на Началника на Отдѣлението въ Военното Министерство.

По кавалерията:

Майоръ Назаровъ — Майоръ и Ротмистъ Леоновъ капитани, — съ старшинство отъ дена на производството имъ въ тези чинове въ руската Армия, първий като се назначи Началникъ на кавалерията, а втория като се зачисли въ Видинската № 2 конна сотня.

Назначаватъ се: отъ Видинската № 2 конна сотня капитанъ Леоновъ — командира на тази сотня.

Окръжни воински началници въ окръзитѣ,

Софийски — капитанъ Сокальски.

Търнски — капитанъ Плещински.

Раховски — капитанъ Токмачевъ.

Орханийски — капитанъ Гороновъ.

Врачански — Поручикъ Гуджевъ.

Берковски — Поручикъ Кисовъ.

Свищовски — Поручикъ Шавринъ.

Шумленски — капитанъ Глиски.

Варненски — капитанъ Рудевъ.

Плевенски — капитанъ Федоровъ като си останатъ всички въ списъците на своите части.

Превеждатъ се: отъ артилерийския полкъ капитанъ Затурски и Подпоручикъ Надѣнъ — въ мѣстните артилерийски учреждения.

Отъ Софийското Артилерийско Отдѣление Подпоручикъ Вѣловъ — въ Артилерийския полкъ и отъ мѣстните артилерийски учреждения Подпоручикъ Поповъ — въ Софийското Артилерийско Отдѣление.

Уволяватъ се въ отпускъ вънъ отъ границата: командира на Юстендилската № 2 пъща дружина Майоръ Боцевъ — на два мѣсяца.

Отъ артилерийския полкъ капитанъ Хелмицки, отъ Берковацката № 9 дружина Поручикъ Бейпаръ и Еленската № 21 дружина поручикъ Варушкинъ — и три мати по на единъ мѣсяцъ.

Уволяватъ се отъ служба по прошение: командира на Разградската № 22 дружина Подполковникъ Графъ Тизенгаузенъ, командира на Видинската № 2 конна сотня капитанъ Засъ и Врачъ на Врачанската № 8 дружина Васильевъ.

Военният Министър Генералъ Эриротъ.

Негово Височество въ София на 18 октомврий 1880 година изволи да издаде следующий

Приказъ.

№ 117.

Опредѣляватъ се на служба: капитанъ Подфилипски съ същия чинъ и съ старшинство отъ дена на производството му въ този чинъ въ руската армия, като се назначава ротний командиръ въ Тетевенската № 5 пъща дружина.

Назначаватъ се отъ Софийската № 1 на Името на Негово Височество дружина капитанъ Даниловъ — камандиръ на Юстендилската № 2 дружина.

Окръжни воински началници въ окръзитѣ,

Търновски Майоръ Рудановски.

Силистриски капитанъ Шостакъ, като си останатъ и двамата въ списъците на своите дружини.

Превеждатъ се: отъ пъшиятъ дружини: Самоковската № 4 капитанъ Сорокинъ въ Юстендилската дружина.

Радомирската № 3 капитанъ Тигерстедтъ — въ Софийската на Името на Негово Височество дружина.

Отъ Врачанската № 8 дружина Поручикъ Павлушинъ въ Варненската № 20 дружина на длъжност ротний командиръ.

Отъ упразднения пограниченъ баталлонъ Поручикъ Чарторижки въ Разградската дружина.

Подпоручицъ отъ пъшиятъ дружини: Варненската № 20 Стефанъ Петровъ, Еленската № 21 Христо Луковъ, Разградската № 22 Сиасть Петровъ и Силистриска № 34 Василь Кутинчевъ и четиридесетъ въ Раховската № 12 пъща дружина.

Уволяватъ се въ отпускъ вънъ отъ границата: капитана на Севлиевската № 14 пъща дружина Майоръ Кацалински на два мѣсяца.

Отъ служба: командира на Юстендилската № 2 дружина Майоръ Боцевъ.

Военният Министър Генералъ Эриротъ.

Приказъ.

№ 183

Отъ Берковацката № 9 пъща дружина, Подпоручикъ Неновъ, прикомандирова се къмъ № 2 конна сотня за изучване на кавалерийската служба, и да се преведе по слѣв въ нея, по представлението отъ Началника на кавалерията.

София, 18 октомврий 1880 година.

Военният Министър Генералъ Эриротъ.

Телеграфически депеши.

(Агенция Хавасъ).

Цариградъ ^{31/19} октомврий 1880 г. Турски вѣстникъ „Хакикатъ“ се спре до неопределено време за дѣто е публикувалъ единъ хюмористически членъ насоченъ противъ г. Гошена, като критикува дѣлата на послѣдните оттомански министри.

Вѣстникъ „Вакхъ“ приелъ заповѣдъ да омѣри политическите си оценѣнія. Вчера г. де Хаифелдъ и персоналъ на Германското посолство обѣдваха съ Султанъ. „Вакхъ“ отъ това прави заключение че въпросътъ за Дулчино зема добъръ оборотъ спрямо Турция и че има примирителни отношения между Сараатъ и Германското посолство.

Султанъ даде голъмъ кордонъ Османие на кардиналите Нина и Симеони и голъмъ кордонъ Меджидие на консъртъ Ванутели.

Тихеранъ 31 октомврий. Кюрдитъ бидоха побѣдени и обрнати на бѣгъ.

Дублинъ ^{1/20} ноемврий. Вчера станаха деветъ митинги въ Ирландия. Ирланските членове отъ Парламента присъствуваха въ тѣхъ. Престъпленията противъ главата даритъ на аграрната лита незабавно захванаха. Духоветъ съ твърдъ развълнувані.

Цариградъ ^{1/20} ноемврий. Арменокатолишки патриархъ Нассунъ до 8 дни ще тръгне за Римъ за да приеме Кардиналство. Католиците въ Армения правятъ една жалба да поблагодарятъ на Папата за дѣто е назначилъ Хасуна на първото арменско Кардиналство, и за да попрощатъ благоволението му да задържи и за напредъ Хасуна въ Цариградъ като Патриархъ (ерменски).

Бѣлградъ 2 ноемврий. Новият кабинетъ е съставенъ отъ следующите лица:

Пиротчанъ Предсъдателъ на министерски съветъ и министъ на Правосъдието; Матовъ, министъ на Външните дѣла и на Финансите; Гарашанинъ, министъ на Вътрешните дѣла; Годави министъ на Общественините Сгради; Лешанинъ, министъ на Войната, Новигоровичъ министъ на Исповѣданията.

^{30/18} октомврия

Парижъ — Указътъ отъ 29 марта се прилага въ провинциите.

Рогоза — жителите на Долчино се възпротивиха на минуването на Бояна отъ Риза-Паша и турските войски, които бѣзъ захватили да се оттегловатъ-за да оставятъ Дулчино на Черногорците. Въ града има 6000 вѣтнини.

^{2/21} ноември. 1880.

Пеща — Комисията на Австро-вѣтнинската делегация единогласно поискани кредитъ за подобрене храната на солдатите. Тя отхвърли съ 10 гласа противъ 8 предложението да намали обикновенниятъ бюджетъ на военниятъ министерство съ 1.375, 203 фип. посредствомъ попълването покъсно рекрутътъ. Тя напълно удобри извѣрдниятъ кредитъ за военските,

редь шумни оваци. По късно пристигнаха Бланки, де Рошефорт и Пенъ. Вѣстниците извѣстяват, че Князъ Хохенлое е тешко болен въ Неаполъ.

Берлинъ — Г-нъ Радовичъ тръгва утре, той отива въ Атина да представи писмата на повикването му, посъстъ ще отиде въ Цариградъ за да замѣсти Г-на де Хосведа.

С. Петербургъ — Г-нъ Абаза е назначенъ Министъ въ Франция? — Слухъ се разнесе че Генералъ Лорисъ-Меликовъ ще бъде назначенъ предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ, а Г-нъ Рашановъ Министъ на Вътръшните Дѣла; но този слухъ е безосновенъ.

Римъ — Вѣстникъ Зора увѣрява че на последната е подписано едно споразумение между Ватиканъ и Русия относително въпроси отъ големъ религиозенъ интересъ, въ съдѣствие на което отъ много години насамъ прекъснати сношения ще зематъ отъ ново правилниятъ си вървѣжъ.

Лондонъ — Извѣстията отъ Южна Африка доносятъ че положението е критическо. Всички Базутои и много други племена сѫ се сдружили на въстание. — „Таймсъ“ опровергава че спрѣ-Пажетъ е правилъ предложение че ако Турция забави предаването на Дулчини, Англия сама ще принуди Турция да испълни Берлинскиятъ Трактатъ.

Ню-Йоркъ — преговорите за страната между Чили и Перу не сполучиха.

3/22 ноемврий

Лондонъ — Английското правителство захвани пре-следването въ Ирландия противъ 13 члена отъ Агресърската Лига (метежниците) между които сѫ г. Парнелъ и други 4 членове отъ парламента; тѣ сѫ обвинени въ съзаклятие.

Ню-Йоркъ — Г. Гарфелдъ е избранъ предсѣдателъ на Съединените Шати въ Америка, а г. Артуръ подпредсѣдателъ.

Цариградъ — Портата дала заповѣдъ за немедлен-лото повикването на редифът отъ Тесалия и Илиръ, които ще се събератъ въ Скутари.

Миланъ — Въ време осветението памятникът въздигнатъ въ споменъ на битката при Ментана много оправители говориха, между които и Рошефортъ; присъствува големо множество; порядокът бѣше най добъръ.

Римъ — „Дирито“ извѣстява че Министерски Съвѣтъ приель по начало законопроектъ предложенъ отъ г. Маглиони за унищожението на принудителни курсъ; кабинетъ ще пристъпи до изучването подробностите на проектъ.

Виена — Официалната газета публикува назначение-то на Принца de Wrede за Австро-Унгарски гълъномощникъ въ Атина.

Цариградъ — Черногорците относително до усло-висто предложено отъ Бедри-Бей правятъ бѣтъжи, които се касаятъ не само до отсѫживането, но още и до миролюбивото и редовно предаване — на Дулчини — Тѣ настояватъ за окупирањето на Дулчини посълъ подписващето сръкъ предложенъ отъ Портата. Пътът на Максура, предложенъ на Черногорците за влизането имъ въ Дулчини, не може да се приеме, защото е захванатъ и укрепенъ отъ Албанците. Турските воиски тръбва да око-ширатъ Максура и другите точки, които сѫ заняти отъ Албанците. — Черногорците, посълъ окупирањето на Дулчини — зятъ на себе си отговорността за дѣлата на ония Албаници, които сѫ въ Дулчини, но никакъ не и от-говорността за дѣлата на ония които сѫ вънъ отъ границата, отговорността за дѣлата на които пада върху Портата. — Колкото за 8-и членъ Черна-Гора казва, че пропливането на кръвъ може да се избѣгне само като се опредѣлятъ точно границите, безъ да се изоставя нѣщо не-предвидено. Но тя отхвърля по нататашиното продължение на сръкъ — 12 дни предложенъ за окупирањето на Дулчини.

4/23 ноемврий.

Рагуза — Защитните на Дулчини се умножаватъ. На 29 октомври тѣ проводили до консулите единъ про-дѣстъ въ който обявяватъ, че сѫ рѣшили да се биятъ противъ Черногорците и Турците. Риза Паша сега е въ Фракия, а Дервишъ Паша отива за въ Дулчини.

5/24 ноемврий

Парижъ — Изгонването духовните дружества се про-дължава въ провинциите. На много място вратата бидоха пропълни.

Пеща — Австро-Унгарската делегация разисква бюджета външните дѣла. Г. Хубнеръ въ една дълга рѣчъ раз-съпоставя отъ една война въ бѫдѫщето. Зашлаша-щето иде, каза той, отъ страна на Франция. Г. Хубнеръ защищава политиката на Австро-Унгария въ Источния Въпросъ говори въ полза на единъ съюзъ между Германия и Усия. Г. Дернелъ отхвърля съюзътъ съ Русия и иска да знае политическиятъ намѣрение на Австро-Унгария. Послѣ той го-

вери по въпроса на Дунава и икономическите интереси. Г. Брошолски енергически отбъльва алиянцията съ Русия.

Г-нъ Хаймерле като етговаря на много заинтересовани опира се върху стремлението на правителството да заварди економическите интереси. Бюджета по външните дѣла се одобри споредъ заключенията на рапорта отъ комисията.

Мюнхенъ — Г. Лепенфелдъ се назначи посланикъ въ Берлинъ Г. де Budhart за такъвъ въ С. Петербургъ и г. Tantphans въ Римъ.

Пеща — Г. Хаймерле заяви предъ Австро-Унгарската делегация че Европейското съгласие нѣма да отстрани всички мъжнотии, иль ще се постарае да примери противнитѣ мнѣния безъ да повреди взаимните интереси.

Български и Гръцки въпроси сѫ отдавнашни; тѣщото едва ли е възможно рѣшението имъ въ единъ отъ понапредъ определен срокъ — Правителството счита за своя дължност да употребява благоразумни мѣрки за да може гръцкиятъ елементъ, който е елементъ — цивилизиращъ, да занеме законното място, което му е припознато въ згодно време. Но подписавшите Берлински Трактатъ сили не сѫ задължени да се намѣреватъ въ полза на една линия отъ означената граница.

Общата политика на Австро-Унгарското Правителство се стреми да задържи равновѣсното между народо-населението на Балкански Полуостровъ сѫщо и равновѣсното на влиянието отъ Европейските сили. Правителството желая приятелски сношения съ всичките си съсѣди, но не би могло да търпи интересите му да бѫдѫтъ докачени.

Министъръ каза че сношенията съ Румъния сѫ се доволно подобрili. Той казва, че основанието на Австро-Унгарската политика презъ последните години е било постоянството въ сношенията и въ политическите цѣли.

Рагуза — Дервишъ-Паша пристигна въ Медунъ съ три баталиона. Албанците върватъ че Дервишъ-Паша като е неприятел на Черно Гордѣтъ ще въсприятаствува на предаването на Дулчини.

Букурешъ — Князъ Оранцовъ твърдѣ на скоро ще се назначи Руски гълъномощникъ въ Букурешъ. На Румънското Правителство било вече съобщено това. — Днесъ Румънскиятъ Князъ и Княгиня се очакватъ да се завърнатъ въ Букурешъ отъ едно посещение по Молдавия.

Отъ Върховниятъ Съдъ Определение.

Върховниятъ Касационенъ Съдъ, днесъ, въ Общето Събрание отъ двѣтъ отдѣлени, въ следующий съставъ: Предсѣдателъ Порфирий Х. Стаматовъ, Подпредсѣдателъ Василий Мишайковъ, членове: Гавриилъ А. Моравеновъ, Николай С. Михайловский и Теодоръ С. Бурмовъ, при Секретаръ Найденъ Л. Беневъ и въ присъствието на помощникъ Прокурора Антоний Т. Теохаровъ, слуша предложеното за обсѫдение и разрѣшение окръжно предложение на Министерството на Правосъдиято, отъ 3-и септември 1880 год. подъ № 1819, което гласи: „По по-водъ на възбуденіе отъ Варненския Окръженъ Съдъ, въпросъ и съгласно съ отношението на г-на Министра на Външните Дѣла отъ 22-и августъ т. г. подъ № 2786, имамъ честь Г-не Предсѣдателю, да Ви съобщъ, че при разглѣдането дѣла на инострани подданици въ присъствието на Драгоманинъ, когато се чете резолюцията Драгоманинъ става на крана само когато стане цѣлиятъ съставъ на съдѣтъ.“

Като изслуша заключението на Помощника Прокурора, Върховниятъ Касационенъ Съдъ, взе въ съображение: 1-о) спорѣдъ 269 ст. отъ Врем. Съд. Прав., резолюцията по гражданските и търговските дѣла се изслушва отъ публиката също; 2-о) спорѣдъ 829 ст. Врем. Съд. Правила, всичките лица, които се намѣратъ въ стаята на засѣдането, ставатъ отъ мястата си на крака и също-комъ изслушватъ пресъдата; 3-о) спорѣдъ 12 ст. отъ Инструкцията за предсѣдателите, когато предсѣдателствующия провъзглагава резолюцията на съдилниците и обявява пресъдата въ окончателна форма, всичките лица, които се намѣратъ въ стаята на засѣдането, осъѣнъ дължнос-тите лица, които влизатъ въ съставъ на присъствието, ставатъ отъ мястата си и изслушватъ пресъдата също-комъ; 4-о) Въ съставъ на присъствието въ съдебното засѣдане влизатъ: съдийтѣ, секретарътъ или неговия помощникъ (57 и 58 чл. отъ законъ за устройството на съдилницата и 713 ст. отъ Врем. Съд. Прав.) 5-о), Драгоманинъ, когато присъствуватъ въ съдѣтъ при разглѣдането дѣла на инострани подданици, въ качеството си на повѣренници или защитници, не влизатъ въ съставъ на съдѣтъ. 6-о) Въпросътъ е не за умаление правдните

на драгоманинъ а за приличие и изражение на уважение къмъ съдѣтъ. 7-о) Главното основание, спорѣдъ което всичките лица, които се намѣратъ въ съдебната стая се задължаватъ да изслушатъ резолюцията и пресъдата стое-шкомъ е, че съдѣтъ дѣйствува въ името на Негово Ви-соство Князъ, като неговъ опълномощенъ представи-тель (13 ст. отъ Конституцията), — следователно, не само драгоманинъ, и всички други официални лица въ държавата, отъ най-малки до най-високи държавни чиновници, се за-дължени да изразяватъ уважение къмъ Главата на държа-вата. 8-о), Достоинството на драгоманинъ а още повече тѣх-ните правдии, само защото тѣ заедно съ другите по-ви-соко поставени чиновници ще изразяватъ изисканото при-личие и уважение къмъ съдѣтъ, не се умалява. 9-о) Въ упомянутото окръжно писмо не се види, на какво осно-вание се дава едно такъвъ преимущество — предпочтение на драгоманинъ, и 10-о) Съмѣнния, които могатъ да се по-вдигнатъ въ съдилницата върху приспособлението на за-коните, върху формите на съдопроизводството и върху въ-тръшния рѣдъ и дѣлопроизводството, се разрѣшаватъ о-кончателно отъ Върховния Касационенъ Съдъ (11 ст. отъ Учр. на Върх. Съдъ 3,55 и 75 чл. отъ законъ за Съ-доустроителството на Съдилницата въ България).

Основащецъ се върху изложенитѣ закони и съ-брожения, Върховния Касационенъ Съдъ признава, 1-о) Че при прочитанието на резолюцията, съставътъ на съ-дѣтъ не става и 2-о), Драгоманинъ както и публиката, също изслушватъ резолюцията и пресъдата на съдѣтъ. — Заради туй, Върховниятъ Касационенъ Съдъ Опредѣ-лява: станалото разяснение да се съобщи циркулярно (О-кражно) на всичките съдилници.

На първообразното подписали: Предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ, Подпредсѣдателъ Мишайковъ, Членове: Г. А. Моравеновъ, Н. Михайловский, Т. Бурмовъ. Приподписалъ: Секретарь Н. Беневъ.

София, 4 октомври 1880 год.

Съ първообразното е Върно:

Предсѣдателъ П. Х. Стаматовъ.

Секретарь Н. Беневъ.

Отъ управлението на

Общественниятъ Сгради. Обявление.

№ 1196.

Главното Управление на Общественниятъ Сгради честъ има да яви на почитаемата публика че на 1 идиши ноември въ канцелариата на Софийския Окръженъ Управителъ Съвѣтъ ще станатъ търгове за преправата и на-правата мостоветъ по шоссето отъ Петроханъ до Ломъ, между които три големи моста на р. р. Цирица и Огоста и Ломъ, приблизително за една сумма около въ 400,000 фр.

Желающите да узнаятъ условията да се отнасятъ, всякий денъ въ Управлението на Общественниятъ Сгради, или до участковия Инженеръ въ Ломъ.

София 29 септември 1880 год.

Български Управителъ на Управлението на Общественниятъ Сгради
Т. Д. Марковъ.

Севлиевски Мировий Съдъ Задочно Рѣшение

Хилядо и осемстотинъ и осемдесета година октомврий третий денъ

Въ Името на Негово Височество Александра 1-и Князъ Български, Севлиевски Мировий Съдъ въ публи-чното си засѣдане за неявяване отъѣтника Мехмедъ Чамооглу отъ село Дерелий (Севл. Ок.) и лично ни чрѣзъ свой повѣренний, престъпникъ по просбата на истеца Никодима Марковъ габровецъ на основание 115 чл. отъ съдопроизводството по гражданските дѣла на Мировите Съдии къмъ задочно разбрателство гражданското дѣло по про-шението на Габровецъ Никодима Марковъ за искъ отъ Мехмедъ Тамооглу отъ село Дерелий 700 гр. и като разгледахъ 1) представлението отъ истеца прошение до преди Войната като купилъ отъ казанията отъѣтника една крава за 700 гр. и му заплатилъ парите, но по причини по търговските дѣла като неможалъ да отиде да я земе и вслѣдъ за темъ се начепа Русско-Турска война тѣлъ що самия отъѣтникъ побѣгналъ и по тѣзи причини останало това дѣло, за това проси да се осуди казанията на задочно рѣшение само на 350 гр. защото другите 350 гр. отъѣтника оставилъ на съѣда си отъ когото той ще ги получи самъ. Заедно съ 350 гр. тръбва и съдебните си расходи постановихъ: да заплати на основание 100 и 101 чл. отъ съдопроизводството на Мировите Съдии по гражданско Мехмедъ Тамооглу триста и петдесет гр. (350) на

Габровеца Никодима Марковъ за издължение дълга си къмъ него и Съдебните расходи съгласно 103 чл. същето производство.

Настоящето дѣло е окончателно съгл. 104 чл. отъ същото производство съ предоставление право на отзивъ съгл. 121 чл. отъ съдопроизводството на Мировитъ Съдии по гражд. дѣла въ двухъ-предъдължий срокъ отъ денътъ на опубликуването на настоящето рѣшеніе.

Севлиевски Мирови Съдия Тодоровъ
2—(148)—2

Софийски Окръженъ Съдъ Запрѣщение

За обезпечение вземането отъ 55 л. т. съ записъ на Никола Ганчовъ отъ Христа П. Колчаковъ, на основание актътъ, записанъ въ актовата книга отъ 8 октомврий 1880 г. подъ № 55, връхъ къщата на Христа П. Колчаковъ, които се намира въ улицата Паренсова подъ № 10 въ г. София и съсъдна съ къщитъ на Никола Костовъ, Ивана Коларова, Марица Симеонова и мѣстото отъ къща на асала чауша, съ настоящето се налага запрѣщение и тая къща до съвършанието на настоящето запрѣщение не подлежи на отчуждение.

София, 10 октомврий 1880 г.
Членъ при Соф. Окръженъ Съдъ С. Малиновъ
3—(144)—3

Дупнишки Мирови Съдъ. Призовка № 673.

Съгласно стат. 115 пун. 2 отъ Временните Съдебни Правила, призовава се бившия жителъ въ Дупница, сега въ турско градъ Солунъ, Кель-Ахмедовъ, да се яви лично или чрезъ повѣренникъ въ съда най късно слѣдъ четири мѣсека послѣ троекратното публикуване на настоящето, за да отговори на подигнатия върху му искъ отъ Хафусъ Мустафа Сайдовъ.

Въ противенъ случай ще се постъпятъ съгласно ст 115 отъ гражд. съдопроизводство на миров. съдии.

Дупница, 10 октомврий 1880 год,
Мирови съдия А. Борисовъ.
Секретарь Александъръ.

2—(156)—3

Ловчански Мирови Съдъ Призовка № 136

На основание ст. 115 пунктъ 2, отъ Временните Съдебни правила вика се Ловчански бежанецъ Мехмедъ Исмаиловъ Маждраковъ гдѣто сега живѣе въ Цариградъ до Ташъ-касабъ въ маля Селджукъ Ханъмъ за да се яви въ Ловчански Мирови Съдъ самъ, или чрезъ повѣренникъ подиръ 4 мѣсека отъ последното обнародване на тая призовка въ „Държавентъ Вѣстникъ“ за да отговоря на иска отъ четиристотинъ и тридесетъ фр., заявъ отъ Али Мофтиский изъ Ловечъ. Вслушай на неявка ще се постъпятъ на точно основание чл. 115 отъ гражд. Мирово Съдопроизводство.

Ловечъ, 11 октомврий 1880 г.

Мирови Съдия на Ловчанска Съдебна околия
М. Хр. Радославовъ
И. Д. Секретаря К. К. Хамамджиевъ.
2—(151)—2

Севлиевски Мирови Съдъ Призовка № 102

Севлиевски Мирови Съдия на основание 114 ст. отъ Вр. Съд. Правила призовава: Османа Исмаила, и Саджка Синове на Топалъбу Хюсенина жители отъ село Сърбетлий (Севл. Окр.) а сега живущи въ Варненски о-кругъ да се представятъ съгл. 115 ст. п. 1-й отъ същите правила, лично или чрезъ свой повѣренникъ не по късно отъ мѣсяченъ срокъ, считая отъ денътъ на последното троекратно публикуване на тая призовка, за да дадятъ обяснение противъ заявления срѣдъ тѣхъ искъ гр 4,696 отъ Габровската Пена Ганюва. Въ противенъ случаи Мирови Съдия ще постъпятъ съгл. чл. 115 отъ Съд-

допроизводството по гражданските дѣла на Мировитъ Съдии.

Севлиево, 8-ий октомврий 1880 год.
Севл. Мир. Съдия Тодоровъ.
3—(147)—3

Трънски Мирови Съдия.

Призовка.

№ 774.

Трънски Мирови Съдия на основание ст. 114 отъ Временните Правила за устройството на съдебната часть въ България*, призовава мюслюманинътъ Хюсейнъ Якуповъ, бившия жителъ Трънски, а сега находящъ се въ село „св. Николе“ (Европейска Турция), да се представи съгласно съ ст. 115 п. 2 отъ същите правила, лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдъ четири мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на постъдното троекратно публикуване на тая призовка, за да отговори на заявления срещу него искъ отъ 2600 гроша по записъ отъ Трънския жителъ Таско Цветковъ.

Въ случай на неявяване, съдията ще постъпятъ съобразно съ ст. 115 и 116 отъ устройството на гражданинъ подсъдни на Мировитъ Съдии дѣла.

Трънъ, 2 октомврий 1880 г.

Мирови Съдия Карапиловичъ
3—(136)—3

Шуменски Окръженъ Съдъ.

Призовка

№ 1358.

Шуменски Окръженъ Съдъ на основание ст. 115 § 2 и 117 отъ Временните Съдебни Правила за устройството на съдебната часть въ България, призовава Мустафа Мерджомекооглу, бившия жителъ отъ гр. Ески-Джумая, а сега живущъ въ Измиръ (Мала-Азия) да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ слѣдъ четири мѣсяченъ срокъ, отъ денътъ на трикратното обнародване на настоящата призовка, за да отговоря на искътъ, предявленъ срещу него отъ Стефана Н. Шишмановъ, жителъ отъ г. Ески-Джумая за сто осемдесетъ № 180 лири турски

Въ случай на неявяване въ определеный срокъ, съдътъ ще съобрази въ точностъ съ ст. 281 пунктъ 1 отъ Временните Съдебни Правила.

г. Шуменъ, 16 октомврий 1880 год.

Предсѣдателъ Хр. Ивановъ.
1—(. . .)—3 Секретарь Ив. Доковъ.

Кюстендилски Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 67.

На основание 455 ст. отъ Вр. Съд. Правила обявявамъ че отъ 10-ий текущий мѣсецъ октомври се почищува публичната проданъ на недвижимътъ имущества принадлежащи на Мехмеда Сабитовъ ж. отъ г. Кюстендилъ за дългътъ му 9830 гроша и съдебните разноски отъ двѣтъ инстанции на Георги Христовъ ж. отъ с. Слокощица (Кюстен. ок.) съгласно съ испълнението подъ № 841 издаденъ на 18 августъ 1880 г. отъ Кюстендилски Окръженъ Съдъ.

Тѣзи имущества се намиратъ въ предѣлите въ село Слокощица и състоятъ:

- 1) една нива отъ 5 уврата на мѣстността „адата“ оцѣнена на 500 гроша;
- 2) една нива отъ 10 уврата на мѣстността „Църковици“ оцѣнена на 800 гроша;
- 3) една нива отъ 8 уврата на мѣстността „Биволарникъ“ оцѣнена 800 гроша;
- 4) една нива отъ 6 уврата на мѣстността „Могилата“ оцѣнена на 600 гроша;
- 5) една нива отъ 10 уврата на мѣстността „Орѣхътъ“ оцѣнена на 1200 гроша;
- 6) една ливада отъ 8 уврата на мѣстността „Еврейска бахча“ оцѣнена на 800 гроша;
- 7) една ливада отъ 7 уврата на мѣстността „вадата“ оцѣнена на 700 гроша;

Описаните имущества нѣматъ никакво запрѣщение. Проданътъ ще се продължи до 10 декемврий 1880 желашитъ да ги купятъ нека се отнескатъ въ канцелярията на Кюстендил. Окр. Съдъ, гдѣто се намиратъ продавните листове.

Кюстендилъ, 6 октомврий 1880 год.

Съдебниятъ приставъ при Кюстендилски Окръженъ Съдъ Ив. М. Козаровъ.

1—(157)—3

Силистрински Съдебенъ Приставъ

Обявление

№ 15.

Долуподписаний Съдебенъ Приставъ при Силистрински Окръженъ Съдъ, съгласно съ 454 и 455 ст. отъ Временните Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ два мѣсяца отъ троекратното публикуванье на настоящето, предъ помѣщението на Силистрински Окръженъ Съдъ ще почне публичната проданъ на недвижимото имущество принадлежаще на Мехмедъ-Бей X. Пашаоглу отъ г. Силистра, състояще отъ една огнена мелница положена при селото Аначикъ. Силистр. Окръгъ, зданието на която има 28 аршина дължина и 9 аршина широчина, направено отъ дървата и покрито съ керамиди. Речената мелница (състой: а) отъ една машина (Локомобилъ) съ всичките потребни за работение части, която върти четири камъка нови и три стари, б) отъ 9 ключа за турупи; в) 6 чукове за самани; г) 6 чукове големи; д) две клещи; е) 4 пили; ж) отъ единъ корукъ съ единъ юръ и з) отъ едно менгеме за камъни. При зданието на мелницата има единъ дворъ съ 18 ар. дължина, и 10 ар. широчина. Въ него се намира единъ хамбаръ направенъ отъ дъски и покритъ съ керамиди. Цѣлата мелница е оценена за 2000 фри.

Това имущество не е подъ залогъ и ще се продава, по възисканието на хазната, възъ основание на испълнителъ № 1159 издаденъ отъ Силистрински Окръженъ Съдъ на 17-й мартъ 1880 год., за 1000 рубли ер.

Наддаването ще почне отъ по горедзначената оцѣнка и съгласно съ 465 ст. отъ Временните Съдебни Правила ще се продължи 61 день,

Желающитъ да наддаватъ могатъ да се явяватъ съвъръжание на празничните дни, всѣкай денъ отъ ларията на Съдебниятъ Приставъ отъ 8 часа предъ обѣдъ до 4 часа слѣдъ обѣдъ, за да разгледватъ всичките хартии относящи се до публичната проданъ, членъ 457, на Временните Съдебни Правила.

Силистра 22 септемврий 1880 год.

Съдебенъ Приставъ П. Керековъ.
(3—(132)—3)

Софийски Окръженъ Съдъ.

Обявление

№ 245.

По основание на описание и оцѣнението извършени на 1880 год. априлий 6-ий денъ на воденицата, която е два камика, два улъби, здание здраво покрито съ керамиди височина 14 аршина, дължина 20 арш. праздно място предъ лицето 7 арш. и второ праздно място предъ истека 14 арш. единъ хамбаръ, който събира около 500 оки храна годишно наемъ на воденицата възлизава на 1800 гроша. Горната воденица оцѣнена за 15000 гроша въ лира турска 144 гроша принадлежаща на Наумъ Франко срѣдъ дългътъ му на Челебонъ Фархи 61 денъ отъ постъдната трикратна публикация, ще стане публичната проданъ ще се извърши при воденицата въ сълъ Столникъ (Новоселска Околия) гдѣто ще присъствува и Финансовъ Чиновникъ.

Всичките хартии и надавателни листъ сѫ достъпни всѣкидневно въ Канцелярията на Съдъ за общознание която продавъ бѣше публикувана и по извѣстни причини отложена.

София, 14 октомврий 1880 г.

Съдебниятъ приставъ при Соф. Окр. Съдъ.
Х. Сариеvъ.

2—(153)—3

МАГАЗИНЪ

съ военно офицерски вещи

Николая Димитриевича Токарева

на Дерабасовската улица, домъ № 13

въ Одесса.

(съществува отъ 1838 год.)

Форменни военни офицерски и солдатски принадлежности: форменни вещи за чиновници отъ всичките класове и министерства и за полицейските стражици. Руски и инострани ордени и разни знакове за отличие; яки и ржави обшици. Башътици сукнени, трикови и гутаперчеви. Непромокаемы форменни плащове, вълнени и гутаперчеви. Ржавици кожаны отъ замъръ, форменни шапки, копчета, сабли, шапки и др. т. Разны издѣлія отъ Варшавско сребро, както: лажници, вилки, ножове и други принадлежности за маса. Икони съ сребърни, по златени и отъ просто сребро ризи, отъ най-добрите московски майстори и фабрики. Кивоты за икони. Умоляватъ ся покупателитѣ да пращатъ поръжките си за каквъто да е отъ горѣмянките предметы на право въ магазинъ, или въ Варна до Агентицъ на Руската пароходна компания, Ив. Г. Карловски.

18—116—20